

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

Tárgy

394.3

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: Mindenütt házibál van

Forrás:

Az Est

Bp.

(Hely)

1921 II 4

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Ol)

Közp. nyomt. XX. cs.

— Mindenütt házibál van. Sok dolga van szegény Mókafinak, esörgősipkás, felemásruhás, virágospálcás Farsang urfinak. És ő kötelességtudó, — becsületből — mindenhová elmegy, a hol jókedvűek az emberek.

Jánossal beszélgettem az este. János pincér a Köruton. Kevés volt a vendég, a kályha mellé húzódtunk és esőndben, hogy más ne hallgasson beszédünkbe, elmorfondiroztunk. Azt mondja János:

— Már tessék elhinni, hogy erőszakot tenni még a jókedven sem lehet. Itt volt ez az össze-vissza világ, háboru meg minden. Bál fiatal volt. (Negyvenes a János, de ráragadt ez a meghatározó jelző.) No most aztán azt mondták, ez esztendőben nem lesz bálfajront. Tessék elhinni, hogy nem lesz rendezés asszony abból a kislányból, a ki nem tapossa meg a parkeittát, becsületese ember abból az urfiból, a ki nem vergeti össze a bokáját. Szegény. — Itt a fránya baj is itt köhög a tudómban, de én is fiatalnak, erősnek érzem magamat, ha úgy elővasgatom az újságban, hogy Széchenyi-bál, me Medikus-bál. Mert ugy írja az újság, hogy biz ez most is olyan akkurátosan szép, mint mikor én töltögtettem ott hajnal felé a finomabbnál-finomabb italokat a gavallér fiatal urak poharaiba.

Elmeláz János. Otthagyt. Két krig lit kiszolgál. Megint visszajön.

— Hát aztán ez a sok házibál.

Nézze csak, a Laji ma is három emberrel cincog. Drága jószág lett most a cigány. Ha háromszor anynyian lennének is elkelnének. Mondom hétfőn a brácsásnak: »No öreg ott az ügyvéd urnál érdemes volt?« — kivirult a képe, hogy igen, érdemes volt. Mert csak a négy cigány hatezer koronát kapott a mulatságon. Gavallérok voltak a sok doktor urak. Nem is sokak, mert ur, asszony egészben valami harminc-negyven volt.

— Ott a mi házunkban, alattunk a harmadik emeleten egy hete rendeztek házibált. Egy szabó, három lány van. Tíz esztendeje egy háziban lakunk, hát meghívott felszolgálni. No most tessék jól figyelni: Lehattunk vagy tizennyolcan. Volt borjusult, csirke, 25 liter csapolt apci pezsgőt. Magyart. 870 koronát kerestem az éjszaka.

— Itt a kollégák majdnem mindrongy ember vagyok én kérem, segítké szépen keres, ha úgy megfránya baj is itt köhög a tudómban, de én is fiatalnak, erősnek érzem magamat, ha úgy elővasgatom az újságban, hogy Széchenyi-bál, me Medikus-bál. Mert ugy írja az újság, hogy biz ez most is olyan akkurátosan szép, mint mikor én töltögtettem ott hajnal felé a finomabbnál-finomabb italokat a gavallér fiatal urak poharaiba.

— Hát aztán ez a sok házibál.

Hát szépen írok. A primás engedje el kollégáit, ne szidja őket egész este a vendégek előtt. A főnök ur adjon kimenőt a Jánosoknak, Gyuláknak egy-egy éjszakára. A hivatalban nézék el a felőrai késést, hiszen az ijedt, kócos kisasszony házibálon volt. Ha késik a postás, ne szurjuk agyon pillantásunkkal, házibálon volt. Ha bőre szab a szabó, szükre a szuster, ne üssük agyon, házibálon volt. Ha morog a konfliskocsis, érezz vele, házibálon volt. Ha papirspárgát lelsz a falatka zsemlyében, ne veszekedj, a sütőlegény házibálon volt. Ha lógsz és leszállittatsz a villamosról, értsd meg a biztos ur haragját, házibálban volt. Ha lakást kapsz a bíró urtól, fejtss meg a csodát, házibálban volt. Ha baj van a tanár urral... (ja igaz, megtévedtem, szén-szünet van időtlen-idők óta).

Móka urfi, Farsang barátom ne dohogj az esős, szürke farsang délelőttön. Ha sok is a dolgod, ha lestrapálod is magad, jól teszel velünk szegény pestikkel. Rázd a esörgőt, illegesd magad, sugdoss a cigány fülébe, farsang van.

Hogyan is mondta a János az este? Mulatni csak kell egyszer, ha már farsang van.

nyomda 1920